

ΡΩΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δεύτερος μας χρόνος είναι
κι' έδρα πάλιν αι 'Αθηνα.

'Ο Ρωμαίος τὴν διδομένην
κι' δταν έχω ξεπνάδα — μόνο μιὰ φορά θὰ θυσίνη,
Συνδρομητάς δὲν δέχομαι — κι' δποτε μοδ κατεβαίνει.
κι' δσα φύλλα κι' δν κρατής — δὲν παρνής συνδρομητής.

'Επτά και είκοσι τοῦ Ιουλίου
και νέα πρόσδος τοῦ βασιλείου.

Χίλια δικακόσα δγδοήντα πέντε,
τὸ Κουβέρνο πάει πρίμα μὲ πονέντε.

Δὲν θὰ έχουμε τεφτέρια — δπως πρὶν και νταραβέρικ.
Γράμματα και πληρωματικά — δποστέλλονται σ' έμε.
Μέσ' στῶν φόρων τὴν ἀντάρα — κι' δ' Ρωμαίος μας μιὰ δεκάρα
κι' δὲς τὴν δίνη δπούος θέλει — εἰδ' ἀλλέως δὲν μᾶς μέλει.

'Εννια ποῦντο κι' έβδομήντα δ πιωχὸς ΡΩΜΗΟΣ μετοφ.
ἐνῷ φεύγει τὸ Παλάπι στῆς Εὐρώπης τὰ λουτρά.

Κόμμα νέον και γενναιόν

Πῶς; κι' άλλο κόμμα; βέβαια... πολὶ μικρὸν ἀκόμα,
ἄλλ' δμως μέλλον ν' ἀνδρωθῇ ἐντὸς διλγού χρόνου,
φέρον βοήν και σύγχυσιν στῶν ισχυρῶν τὸ κόμμα
και μετὰ πείσματος πολλοῦ κτυπούμενον και φθόνου.
'Αν και μικρόν, ἐποδύταλε μὲ στῆθος και μὲ φώμην
και χαίρει τόσον γόητρον εἰς τοῦ λαοῦ τὴν γνώμην.

'Εμπόρος μας νέον πρόγραμμα συντόμως ἀναπτύσσει,
ἀρχάς εἰς τὴν σημαίαν του γενναίας ἀναγράφει,
νεκροὺς θεσμοὺς ὑπόσχεται ν' ἀναζωογονήσῃ.
μὲ τοὺς δποίους ἄλλοτε τὸ έθνος ἀνετράψῃ.
Ποδ τῆς αισχρᾶς συναλλαγῆς δρθόνεται και φρίττει
και ίδεων πολιτικὴν παρθένον προκηρύζει.

Τοῦ νέου τούτου κόμματος τὸν δοχηγὸν κυττάζουν
μὲ πονηρὸν μειδίαμα εἰς δυνατοὶ φαγάδες...
μυρία δσα κατ' αὐτοῦ ἐμεπικὰ φωνάζουν
καμπόσοι ἀνοστότατοι κολοκυθοφόραδες.
Μὲ ίδεων προγράμματα δέρα κοπανίζει,
τῶν ἔγκαθέιων τῆς βουλῆς τὸ σμήνος δγκανίζει.

Μ' δσα κι' α. λέγης 'στὸ νερὸ μιὰ τρύπη μόνο κάνει,
δην δὲν ἀκολουθῆς τῶν δυο ἀρχηγῶν...
νά! δ Τρικούπης ἀπ' έδω κι' ἔκει δ Δεληγιάννης!
ἔκτος αὐτῶν δὲν θέλομεν και ἄλλον δδηγόν.
'Ο εἰς μ' ἀναμορφώσεων πολλῶν καινοτομίας
κι' δ ἄλλος με τὸν ἔρωτα πρὸς τὰς οίκονομίας.

'Ο Οἰκονόμος ἔρχεται μ' ίδεας νεφελώδεις...
πῶς είμπορει ποτέ κι' έδω πολιτικὴ νὰ γίνη,
χωρὶς νι πλέγ καποτε εἰς λέμνας β. οφιοώδεις,
χωρὶς εἰς φίλους; κι' εἰς ἔχθρους ἐντάλματα νὰ δίνη;
Μὰ μήπως έφαρμοδώνται, νομίζετε, καθόλου
κι' αἱ τρομεραὶ ίδεσι του περὶ στρατοῦ και στόλου;

Ζητεῖ ἐλάττωσιν στρατοῦ... μπορεῖ αὐτὸ νὰ γίνη:
και πῶς θὰ οἰκινομηθοῦν συνταγματάρχαι τόσοι;
είναι δνάγκη δ στρατὸς ἀκέραιος νὰ μείνῃ.
δην και θὰ φάγη ούσσωμον τὸ έθνος πρὶν τὸ σώμῃ.
Ναι μὲν δὲν έχομεν στρατόν, δὲν έχομε και στόλον,
ἐν τούτοις πρέπει νὰ φοιτῶν τὸν θησαυρόν μας δλον.

'Εὰν ως τώρα πρόγραμμα δὲν φέρωμεν κανένα
πρωτοφανές και τολμηρὸν καθὼς τὸν Οἰκονόμον,
δην τρέχετε στὰ κουτουροῦ μαζί μας δλοένα,
ἄλλὰ σεβόμεθα πωλὺ τὰ κείμενα τῶν νόμων.
Κι' δην βῆμα μόνον εἰς αὐτῶν κι' ήμεις παρεκτραπῶμεν,
μὲ τὴν βουλὴν και τὸν λαὸν θὰ συγκαταστραφῶμεν.

Τοιαῦτα ή πολιτικὴ τῶν φουσφετῶν φωνάζει,
αὐτὴ ποδ μᾶς βέβησε καθὼς τὴν Κωπαΐδα,
ἄλλα δ νέος δεργλὺς μὲ τέτοια δὲν τρομάζει
κι' διπλόναι τὴν σημαίαν του μὲ τόλμην και μ' ἐλπίδα.
'Υπὸ σημαίαν δης αὐτῆν και τοῦ ΡΩΜΗΟΥ τὸ στόμα
θριάμβους εύχεται ταχεῖς στῶν ίδεων τὸ κόμμα.

